

[Duetoff]

kende, end vi i virkeligheden drømte om, da vi sad ovre hos finansministeren og snakkede om tingene.

Min slutbemærkning skal være, at jeg også samtidig vil advare ikke mindst de borgerlige ordførere – jeg føler mig selv som en sådan, men så de rigtig borgerlige ordførere – lidt mod at gøre spørgsmålet om den offentlige sektor til noget alt for ideologisk. Jeg er godt klar over, at det er et problem af mange grunde pludselig at puste den offentlige sektor op, og det er klart, at vi kan ikke bare ansætte hundredtusindvis af mennesker i den offentlige sektor. Men jeg kan ikke se, at man får noget ideologisk problem, hvis man laver en fornuftig 2-årig eller 3-årig åremålsansættelse i disse job, der kunne komme på tale.

Det løser ikke hele problemet, og for at fru Lone Dybkjær ikke skal sige til mig, som jeg ved fru Lone Dybkjær plejer at sige, nemlig at vi bare vil have det offentlige til at vokse, skal jeg sige, at jeg ønsker meget gerne så mange som muligt af disse job skabt i den private sektor. Men vi må erkende, at der er nogle opgaver, ikke mindst på socialområdet, børnepasningsområdet og andre områder, hvor det offentlige måske ikke lever op til den standard, vi godt kunne tænke os den skulle have. Men hvis man åremålsansatte mennesker her i stedet for, ville regeringen jo ikke løbe ind i det problem, at de manglede arbejdskraft i den private sektor om en 3-4-5 år, hvis vi på forhånd havde sørget for en afgrænsning af de her job.

Det er muligt, det ikke er den rigtige tankegang, men jeg synes bare, det ville være synd, hvis mulighederne for at få aktiveret de ledige, der ellers har nogle meget triste alternativer, skulle strande på, at man for mange, mange år siden har besluttet, at den offentlige sektor bare er noget, som man ikke kan røre ved. Jeg vil godt opfordre til, at vi i fællesskab hjælper med til, at analysearbejdet i følgegruppen til foråret fører frem til noget fornuftigt og ikke bare løber ud i sandet og bliver til ingenting eller måske kun noget traditionelt.

Til Det Radikale Venstre og SF skal jeg sige, at dette var ikke en afvisning, det var et oplæg, en ouverture, og vi vil bestemt kigge seriøst på forslagene i den generelle drøftelse, vi skal have i de kommende måneder.

(Kort bemærkning).

Pernille Forchhammer (S):

Jeg skal bare på Socialdemokratiets vegne varmt støtte hr. Duetofts idé om, at man fra regeringens side forsøgte at tænke i nye baner, hvordan man kunne indsamle kreative ideer fra den almindelige befolkning, som sidder med fingeren på pulsen ude omkring, så vi også kan bruge de ideer i den forhandling, som skal starte efter jul.

Glønborg (KRF):

Det er godt, vi har denne nyttige debat i dag. Problemet har jo været kendt længe, og vi må sige, at de skitserede løsninger er i høj grad umiddelbart foreliggende. De allerfleste mennesker kan kigge på dem og sige, at det er fornuftigt, og en masse mennesker vil også nikke genkendende til ideerne og sige, at det har vi sagt så tit. Sådan set er der ikke lagt meget nyt på bordet.

Men det heldige for fru Lone Dybkjær og dermed også for alle os andre er jo, at startskuddet til debatten her blev fyret af lige i rette tid, da tiden var moden til, at vi kunne tage debatten. Og jeg synes, det er dejligt, at vi har fået den, uden at man har låst sig fast i nogle ideologiske skyttegrave. Der har været udtrykt en vilje hele vejen rundt til at prøve at se fordomsfrit på sagen.

Tiden er moden nu, og Kristeligt Folkeparti vil gerne spille med. Vi lagde allerede i begyndelsen af september ud med vort bidrag, som hed »Arbejdsplads til alle«. Det startskud blev åbenbart ikke hørt, det var åbenbart ikke i rette tid, det var bedre et lille stykke tid senere.

Meget af det, der er foreslået her, er vi helt enige i, og jeg kan tilsige støtte til tanken om ulønnet arbejde for foreninger og organisationer m.v., som hovedsagelig betjener sig af frivillig arbejdskraft. Det er noget, vi har fremført ofte, og det medvirker vi meget gerne til. Herunder tænker vi også på sådan noget som genbrugsbutikker, og vi vil meget gerne medvirke til, at man vil åbne en lille smule mere her, så vi ikke skal stille nogen af disse foreningsgenbrugsbutikker i den ubehagelige situation, at hvis de blot har én enkelt lønnet medarbejder, får de problemer med at have folk, som ellers går på dagpenge.

Jeg synes også, at arbejde for den slags organisationer skal kunne udføres i udlandet. Jeg